

30. — Съществителните имена биватъ *нарицателни* и *собствени*.

Наричателно име е онуй, което са отдава общо на сичките лица, на сичките еднородни предмети; напр. *человѣкъ, градъ, село, река*.

Собствено име е особенното име на нѣкои сїмо лица или нѣща, като: *Драганъ, Търново, Елена, Дунавъ*.

Бѣлѣжка. — Първата буква на собствените имена трѣба да бѫде главна, каквото въ дадените тукъ примери.

31. — Между нарицателните имена нѣкои зематъ названіето *сбираителни*, а други — *умалителни* или *увеличителни*.

Сбираителни са наричатъ онѣзи, които съ една дума представляватъ понятіе за много предмети отъ единъ родъ, като: *народъ, войска, стадо, рой, челядь*.

Умалителни или *увеличителни* сѫ онѣзи отъ нарицателните имена, които показватъ предметите помалки или поголѣми отъ колкото си сѫ наистинѣ. Тѣй напр. отъ жена — *женица* и *женище*, отъ рѣка — *рѣчица* и *рѣчище*, отъ дѣте — *дѣтенце* и *дѣтище*.

Обучение 5. — *Напишете отдолинтѣ редове и покажете съществителните имена въ тѣхъ съ разликата имъ кое какво съществително е:*

Богъ направи земята, дърветата, растеніята, рибытъ, птиците и сичките животни, слѣпцето, мѣсеца, звѣздытъ, и сичката вселенія (свѣтъ). — Името на първия условѣкъ бѣше Адамъ, а на първата жена името Ева. — Житото смѣло, става на брашно, отъ което мѣсъ сїжъ хлѣбъ — главната храна на човѣка. — Отъ гроздъето става вино, а отъ пращините му ракия. — Главни градове въ Турско, сѣдѣ Цариградъ, сѫ: Одринъ или Едрине, Пловдивъ или Филибе, Руссе, Търново, Шуменъ, Софія, Солунъ, Призрѣнъ, Битоля или Манастиръ. — Главни рѣки: Дунавъ, Марица, Вардаръ. — горы: Стара-Планина, Рила и Атонъ или Света-гора.

32. — Съществителните имена са различаватъ по три свойства: по родъ, число, и падежъ.